

ययातिमिति ॥ १ ॥ राज्यादक्षिणैः बहुदक्षिणैः ॥ २ ॥ अब्राह्मणानां ब्राह्मणद्वेषिणां स्तेच्छानावितियावत् परिसंख्याय अपहृत्य ॥ ३ ॥ ४ ॥ चतुर्भ्यः कृत्विभ्यः प्राचीदिग्घेतुदक्षिणाव्ययो रित्यादि
 नारदउवाच ययातिनाहुषं चैव मृतं संजयश्रुम ॥ राजसूयशतैरिह्वासोश्वमेधशतेन च ॥ १ ॥ पुंडरीकसहस्रेण वाजपेयशतैस्तथा ॥ अतिरात्रसहस्रेण
 चातुर्मास्यश्चैकामतः ॥ अग्निशोमैश्च विविधैः सत्रैश्च प्राज्यदक्षिणैः ॥ २ ॥ अब्राह्मणानां यद्विचिंत्य विव्यामस्ति किंचन ॥ तत्सर्वपरिसंख्यायतो ब्राह्मणसाक
 रोत् ॥ ३ ॥ सरस्वतीपुण्यतमानदीनां तथा समुद्राः सरितः साद्रयश्च ॥ ईजानाय पुण्यतमा यराज्ञे घृतं पयो दुहु दुहनां हुषाय ॥ ४ ॥ व्यूढे देवा सुरे युद्धे कृत्वा देवसहायतां ॥
 चतुर्धा व्यभजत्सवांचतुर्भ्यः पृथिवीमिमां ॥ ५ ॥ यज्ञैर्नानाविधैरिह्वा प्रजामुत्पाद्य चोत्तमां ॥ देवयान्यां चोशिनस्यां शर्मिष्ठायां च धर्मतः ॥ ६ ॥ देवारण्येषु सर्वे
 षु विजहारामरोपमः ॥ आत्मनः कामचारेण द्वितीय इव वासवः ॥ ७ ॥ यदानाभ्यगमच्छांतिकामानां सर्वदेवित् ॥ ततो गाथाभिर्मांगीत्वासदारः प्राविशद्वनं ॥
 ८ ॥ यत्पृथिव्यां ब्रीहयं वहिरण्यं पशवः स्त्रियः ॥ नालमेकस्य तत्सर्वमिति मत्वा शमं ब्रजेत् ॥ ९ ॥ एवं कामान्परित्यज्य ययातिर्धृतिमेत्य च ॥ पूरुराज्ये प्रतिष्ठाप्य
 प्रयातो वनमीश्वरः ॥ १० ॥ सचेन्ममारं संजय चतुर्भद्रतरस्त्वया ॥ पुत्रालुण्य तरस्तुभ्यं मापुत्रमनुतप्यथाः ॥ अयज्ज्वानमदाक्षिण्य मभिश्चैत्येति व्याहरन् ॥ ११ ॥
 इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि अभिमन्युवधपर्वणि षोडशराजकीये त्रिषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥ ॥ ७३ ॥ नारदउवाच नाभागमंबरीषं च मृतं संजयश्रु
 श्रुम ॥ यः सहस्रं सहस्राणां राज्ञां चैकस्त्वयो धयत् ॥ १ ॥ जिगीषमाणाः संग्रामे समंतद्वैरिणो भ्ययुः ॥ अस्त्रयुद्धविदो घोराः स्तजंतश्चाशिवागिरः ॥ २ ॥ बलला
 घवशिक्षाभिस्तेषां सोऽस्त्रवलेन च ॥ छत्रायुधध्वज रथांश्छित्वा प्रासान्तव्ययः ॥ ३ ॥ तएनं मुक्तसन्नाहाः प्रार्थयन् जीवितैषिणः ॥ शरण्यमीयुः शरणंतवास्म
 इति वादिनः ॥ ४ ॥ स तु तान् वशगान् कृत्वा जिह्वाचेमां वसुंधरां ॥ ईजे यज्ञशतैरिष्टैर्यथाशाखंतथानघ ॥ ५ ॥ बुभुजुः सर्वसंपन्नमन्नमन्येजनाः सदा ॥ तस्मि
 न्यज्ञे तु विप्रैर्द्राः संतप्ताः परमार्चिताः ॥ ६ ॥ मोदकान् पूरिकापूयान् स्वादुपूर्णैश्च शकुलीः ॥ करं भान्द्रयुग्मदीका अन्नानि मुकतानि च ॥ ७ ॥ सुपान्मेरेयकापूपा
 न् रागखांडवपानकान् ॥ मृशान्नानि सुयुक्तानि मृदूनि सुरभीणि च ॥ ८ ॥ घृतं मधुपथस्तोयं दधी निरसवति च ॥ फलं मूलं च सुस्वादु द्विजास्तत्रोपभुंजते ॥ ९ ॥
 मादनीयानि पापानि विदित्वा चात्मनः सुखं ॥ अपि वंत यथाकामं पानपाणीतवादि तैः ॥ १० ॥

कार्यां त्रिषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥ ॥ ७३ ॥ नाभागमिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥
 श्रुतेः ॥ ५॥ ६॥ ७॥ ८॥ ९॥ १०॥ ११॥ इति द्रोणपर्वणि टी